У име Оца и Сина и Светога Духа!

За време свога боравка на земљи Господ наш, Исус Христос, користио је сваку прилику да људе поучи, да им открије небеске божанске тајне и да их научи како треба живети овде, у овоме животу, да би припремили себе за грађане Царства Небескога. Како сваке недеље и сваког празника Света Црква износи пред нас неку поуку, неку поруку, неки пример из живота Господа Христа који важи и за нас данас, и све што је Господ говорио, све што је чинио, све што је урадио, урадио је не за само тада своје савременике, не само за дванаест апостола, него за цео род људски и за нас данашње православне хришћане.

Данашње Свето Јеванђеље, браћо и сестре, износи један веома поучан пример и догађај. Господа је увек пратило велико мноштво народа. Када се једном нашао на обали Галилејског језера, толико је било много народа да је он замолио једнога од тих који је имао ту чамац, Симона Петра, који је био рибар до тада, ушао је у лађу и замолио га да мало одмакне од обале и из лађе је учио народ. Но, шта је Он тада народу говорио није записано. Вероватно говорио је као и увек о Царству Небескоме, како се за њега припремамо, како га можемо наследити, шта је то у ствари, шта значи за нас Живот Вечни и тако даље. Али, не знамо Његове речи које је тада говорио. Када је завршио говор Свој онда је се обратио нама, данашњим хришћанима Својим примером, оним што је учинио, то је упућено онима који Га нису тада слушали и нама данашњим хришћанима данас овде сабраним. О чему се ради? Када је завршио говор замолио је Петра Симона да иде на дубину језера и да баци мреже да лови рибу. А Симон Петар рече Му: „Господе, целу ноћ смо се трудили и ништа нисмо уловили, али по Твојој речи бацићу мреже.“ И он је тамо бацио мрежу и гле чуда! Мрежа се толико напунила риба да се почела цепати. Симон, видевши то, позвао је своје другаре из друге лађе Јована и Јакова, синове Заведејеве, да дођу да му помогну и они су пришли и обе лађе напунили рибом. Каква је то поука, браћо и сестре? Поука је та што ма колико човек да се труди сам у овоме животу да нешто оствари, да нешто постигне, рачунајући само на своје снаге, на своју способност, на своју мудрост, он остаје без плода као што се Симон целу ноћ трудио и мучио на језеру и ниједну рибу није уловио, јер је као човек ишао да ради необраћајући се за помоћ Богу, него је мислио да ће само он као искусни рибар да то лепо одради. А гле, када је Господ ушао у његову лађу, када се Бог појавио са њим на језеру, онда је његов труд донео обилан плод. Тако и код нас у животу, браћо и сестре, бива када се ми трудимо и мислимо да сами можемо да нешто урадимо, да победимо неку своју слабост, неку своју страст, неки свој грех који нас мучи, али сами да се боримо са њим остајемо без плода и нема резултата. Ако се обратимо Богу и призовемо Њега у помоћ, онда ће сигурно Бог као тада што је био у лађи са Симоном Петром и уловио толико риба, тако ће помоћи и нама да и ми успемо у нашим трудовима, у нашим бригама за добијање Царства Небескога. То важи и за обичне земаљске послове, браћо и сестре. Домаћин иде на њиву и оре и баца своје семе, а да ли ће пожњети нешто са те њиве, даље не зависи од њега него зависи од Бога који даје и сунце и ветар и кишу и све што је потребно да то семе клија, да узрасте и донесе плод. Зато, некада су наши људи, када су кретали на било који посао, они су увек најпре се помолили Богу, прекрстили се и ишли у Име Божије да раде и зато је било беријета и напредка у свему. Данас, када људи мисле да ће својим фабрикама, својим мудростима, својим наукама да нешто постигну сами остају без плода. А то је та наука коју нам је Господ Христос предао преко овог дивног догађаја који се десио на Генисаретском језеру са

Симоном званим Петром, касније апостолом Христовим. Када је Петар видео, када је Симон видео ово чудо са рибама, он се осетио грешним човеком и обратио се Господу: „Господе, изађи од мене, из моје лађе“, вели, „јер ја сам грешан човек.“ А Господ га теши па каже: „Не бој се Симоне, од сада ћеш људе ловити. До сада си рибарио и хватао рибе, од сада ћеш људе ловити.“ Одакле? Из мртвога мора греховног. Цео род људски је тада био у гресима, у страстима, у мору смрти и одатле је требало спасавати људе и ловити људе за Царство Небеско. И заиста то је био, и Симон и његови другари и његов брат Андреј и другари Јован и Јаков и остали које је Господ повео за Собом, они су ишли за Господом Христом, добили су од Њега науку, добили су и благодат, дошао је Дух Свети на њих на дан Педесетнице, онда су они постали ловци душа људских. И од тада до данас ти Свети Апостоли Христови ништа друго не раде него спасавају људе из мртвога мора смрти и воде нас у Царство Небеско.

Нека би Господ и нама данашњим Србима, данашњим верницима, дао снаге да и ми останемо у тој науци коју је Господ пренео Својим ученицима а они пренели својим наследницима, да ми ту веру православну која једина спасава, да је чувамо и очувамо неискварену, неизмењену, непокварену него да је чувамо као зеницу ока и да по тој вери живимо. Јер вера је спасоносна само ако се претаче у дела. Ако се трудимо да и животом својим сведочимо нашу веру. Јер вера је, у ствари, без дела мртва, кажу Свети Апостоли. Дакле, нека би Господ дао нама снаге и духовне и телесне да истрајемо на том путу исповедања праве вере и живота по тој вери, да тој вери учимо нашу децу, нашу омладину да би и они по тој вери живели и тако се сви спасавали из мртвог мора смрти и прешли у Живот Вечни, у Царство Христа Бога нашега, да тамо са свима светима и ми славимо Оца и Сина и Светога Духа, Тројицу Јединосушну и Нераздељиву кроза све векове и сву вечност. Амин.